

dant Bisag derimod strax med, saa kan hele Sagen oversees, saa kan den med Rimelighed føres til Ende, og til en saadan Ende, at man ikke hvert Dieblis kommer til at andre og rette paa den. — Hvad nu den saa ofte omtalte journalistiske Dpfskrivning angaaer, saa maa man vel lægge Mærke til, at Feilen ikke ganske ligger hos Journalerne; Journalerne ere en Art Conditorier, der hver Dag bringe Frokost til Folk eller give dem Thee til Aften, og det maa see saaledes, at det smager Gæsterne. De urigtige Dpfattelser, af hvad her foregaaer, ligger ikke alene deri, at Folk ikke ikke faae det Rette at læse, men ogsaa meget deri, at de ikke ere tilbøjelige til at læse ret; man kan give dem de meest autentiske Dpfskrivninger om, hvad her er foregaaet, og man vil dog tilsidst, naar man seer næiere til, komme til den Erkjendelse, at de vedblive at have Smagen af den Drik, de først fik, fordi den smagte dem, medens de ikke engang komme til at forvøie den anden.

Bligen-Finecke: De første Uttringer, jeg, da jeg sidst havde Ordet, tillod mig at fremføre, stod i Forbindelse med en tidligere Udtalelse af den høitærede Minister, som sidst satte sig, hvori han udtalte sin Beklagelse over, at Gagelovene i deres Heelhed ikke kunde komme til Behandling i denne Sessjon; naar jeg, før jeg idag talte, havde hørt det Foredrag, den høitærede Minister nu har holdt, vilde jeg ikke have berørt, at han tidligere „beklagede“, at Betænkningen over disse Love ikke har kunnet komme frem tidligere, men jeg vilde have sagt, at det var ham en Tilfredsstillelse, eller idetmindste at han ansaae det for en Nødvendighed, at deres endelige Behandling endnu blev udsat, og derved bortfalder jo, hvad jeg i den Henseende troede at burde imødegaae. Men der er endnu een Bemærkning af den høitærede Minister, hvortil jeg skal tillade mig at sige et Par Ord; hvis jeg forstod ham rigtig, sagde han, at det stod for ham, som om jeg gjentagende havde antydet Duffet om, at den nuværende Rigsdags-sessjon maatte blive forlænget ud over den — forøvrigt endnu ukjendte — Tid, da den skal ophøre, men et saadant Duffe har jeg ingen-

sinde udtalt her. Paa den anden Side vil jeg tilføie, at jeg ikke seer, hvorfor det ikke skulde kunne lade sig gjøre, det er jo maaskee en Feil hos mig. Man kan sige, at det, at en anden Forsamling i en anden Deel af Monarkiet skal forhandle efter Nytaar, kunde være til Hinder derfor, men jeg maa tilføie, at jeg ikke kan indsee, at denne anden Forsamling i en anden Deel af Monarkiet paa nogen Maade kunde ansee sig for brostholden, hvis vi her paa samme Tid gave Love efter vor Trang, og jeg kan heller ikke indsee, at vi paa nogen Maade kunde være indskrænkede ved, at hin Forsamling bevæger sig ganske frit paa dens Gebeet — dog det er maaskee som sagt en Feil hos mig; men jeg har her, jeg gjentager det, hverken nu eller under tidligere Forhandlinger udtalt eller villet udtale Noget, der kunde antyde et Duffe om, at vi maatte blive længere sammen end fornødent for at tilendebringe Behandlingen af de Love, som ønskes færdige. Kan dette see til Juul, som jo Alle ønske maa være det Tidspunkt, da de kunne komme hjem, saa er der ingen Grund til Beklagelse.

Rirke- og Underviisningsministeren: Jeg kan dog ikke lade den sindrige Bending gaae hen, som den sidste ærede Taler søgte at gjøre gjældende, nemlig at jeg nu havde vttret en „Tilfredsstillelse“ over, at Gagelovene ikke i denne Sessjon kom ud; det gjør mig ondt, at den ærede Rigsdagsmand ikke kan forene de to Tanker, der hver for sig synes mig at være saa klar og simpel, at de uden stor Vanskelighed meget godt maatte kunne bringes til at gaae ved Siden af hinanden. Paa den ene Side har jeg nemlig udtalt, hvad jeg ogsaa nu kan udtale, at jeg for Embedet i standens Vedkommende maa beklage, at det endnu ikke var muligt den gang at faae Gagelovene satte igjennem, og paa den anden Side har jeg udtalt, at som Sagen nu stod, var deres Gjenneførelse betinget af forberedende Arbejder af det Omfang, at det ikke kunde hjælpe ved en Udsættelse af Sessjonen at forsøge paa at faae dem satte igjennem; disse to Tanker forekomme mig, som sagt, hver for sig saa klare, simple og velbegrundede, at der